

komme herop og erkende, at den sang, der har været sunget fra SF's side om massive sociale nedskæringer, er forkert? Gør det virkelig så ondt på SF at erkende, at man har taget fejl, at hr. Aage Frandsen ikke kan få sig selv til at komme herop på talerstolen og indrømme det?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak til hr. Aage Frandsen for at fortælle mig, hvad en forespørgselsdebat er, og hvad den går ud på. Mit ærinde var sådan set et andet, men alligevel tak.

Mit ærinde var sådan set at finde mere ud af, hvad SF egentlig ville med det her. Jeg kan også spørge på en anden måde: Er hr. Aage Frandsen enig i det SF-budskab, der kom for en måned eller to siden, om, at det, vi oplever næste år i kommuner og amter, er de største sociale nedskæringer i 20 år? Helt konkret, kan vi få et ja eller nej? Er SF's ordfører enig i det synspunkt nu, hvor vi har set budgættallene for 2003? Det må da være klart, så vi kan få en idé om, hvad det generelle billede af økonomien ude i amter og kommuner er for SF. Det er den ene del af det.

Den anden del er så en diskussion specifikt omkring nogle kommuner og amter, som ganske rigtigt har nogle meget vanskelige vilkår, og hvor vi skal diskutere, hvad vi gør der. Men det er da ikke uinteressant, når vi har en debat om det generelle og om det hele, som det er formuleret i forespørgselsteksten, så at spørge om SF's holdning til det. Og så må vi også kunne få et svar.

Så til det med forslaget til vedtagelse. Jeg fornemede hr. Aage Frandsens drillehumør. Hvis det var sådan, at hr. Aage Frandsen ville have haft Dansk Folkeparti med på et forslag til vedtagelse, så havde man nok ikke, før forespørgslen gik i gang, nøjedes med at spørge Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Kristeligt Folkeparti og Enhedslisten. Så havde man nok også spurgt Dansk Folkeparti, om vi ville være med på det forslag til vedtagelse.

Så når hr. Aage Frandsen ikke har spurgt os om det, men bare fremlægger det og har clearet det med de andre partier, så er det nok, fordi hr. Aage Frandsen forestiller sig, at vi ikke vil. Men det må vi jo tage stilling til under debatten og se, hvordan debatten forløber og om vi får klare svar på de spørgsmål, vi stiller hr. Aage Frandsen.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Med hensyn til tal – dette er en slags svar til hr. Kristian Jensen – så er det rigtigt, at Amtrådsforeningen har sagt, at amterne har øget udgifterne i 2002 og bibeholdt udgiftsniveauet i 2003. Nu kan man jo godt have, at udgiftsniveauet er øget, men at behovet også er øget mere. Det nytter jo ikke noget at sige, at vi skal have et bestemt udgiftsbehov dækket, og det er altså uændret, uanset at behovet eventuelt er øget. Derfor er det jo ikke nok alene at se på, at et tal er bibeholdt. Men under alle omstændigheder må man jo sige, at det ikke er korrekt at tage Amtrådsforeningen til indtægt for, at det er steget. Det er i hvert fald ikke det, der står i denne pressemeddelelse, som jeg står med her, og som er fra den 29. oktober.

Når vi taler om, hvordan man gør i forhold til de svage grupper, kan det godt være, man har en række pladser, som er der, men at bemanningen er ringere. Det er jo det, der er tilfældet for en række amtskommuners vedkommende. For at få økonomien til at hænge sammen, gør man bemanningen ringere.

KI. 12.35

Endelig med hensyn til, hvordan det her er som niveau i forhold til tidligere, så må vi jo sige, at på det sociale område, ikke mindst for de svage grupper, er det nødvendigt, at niveauet hele tiden stiger, fordi der bliver flere, der har problemerne. Der er flere, der har problemerne. Og med udsagnet om, at det er de hårdeste nedskæringer i 20 år, så tror jeg ikke, at man inden for 20 år har oplevet sådan voldsomt store nedskæringer på netop lige de her felter. Det har sådan set også været i vækst selv i 1980'erne under Schlüterregeringen, så vidt jeg husker. Der var den og den del i vækst, så var der andre dele, der ikke var det.

Så det, vi kan konstatere nu, er, at regeringen i hvert fald ikke har øget i forhold til det behov, der er der. Det har man ikke. Og behovet er steget i forhold til, hvad der har været tilfældet de tidligere år. Det er derfor, vi også kan sige, at sammenlignet med mange år tilbage er det første gang, hvor kurven går nedad i forhold til behovet. Og det er det, som jeg går ud fra at hr. Søvndals udsagn går på. Det er i hvert fald hr. Søvndal, som finansministeren ophøjede til den person, der spillede den største rolle i finansministerens redegørelse til Folketinget.